

קונטרס

**"אשר לשלמה" בענין האסון שקרה
ב"שמחת תורה"**

במטרה לחזק את כלל ישראל ולידע שהכל
מאיתו יתברך ולעורר הלבבות לעבוד את
הקב"ה באמת עם הנשמה

**ע"י הצעיר באלפי ישראל
שלמה י. ח. בלאמו"ר דוד דייטש
פה בעיה"ת ביתר ת"ב**

על דא ודאי קא בכינא על
"נקמת דם עבדיך השפוך" כמה
אנשים נשים וטף מסרו נפשם
על קדושת השם אתמול והיום
ביום "שמיני עצרת החג הזה"
שהוא התכלית של כל הימים
טובים מאלול כידוע ודווקא
ביום זה נטבחו ונהרגו ונשבו
כ"כ הרבה אנשים נשים וטף
וכן נלקחו בני ערובה ונזרקו
מאות טילים וממש לא זוכרני
כזאת מלחמה מיום יולדי

וכאן כבר הגיעו כל הרבנים וכל
אחד לפי דרכו ושיטתו אמר את
החיזוק וההדרכה שאפשר לומר
ברגעים קשים אלו והכל בגלל
שא"א לדבר כמעט עם הרבה
אנשים החברים הכי טובים שלי
פשוט בדיכאון אותנטי
שאומרים "אחינו בית ישראל
בצרה ובשביה" ואיך נשאר
אדישים לנוכח המצב הקשה
הזה?

אך לענ"ד הדכאון והחרדות
והפחד והאימה לא מביא אותנו
לכלום ורק נופלים עם זה לשאול
תחתית שאין לו חשק לאכול
ולא לשתות ולא ללמוד ולא
לשמוח ולא כלום ופשוט נופל
למרה שחורה וא"כ "רב דכאון"

מה הרווחת שנפלת והכנסת
עצמך לדכאון וחרדות?
התשובה היא כלום וכלום
ושמא תאמר זה אוטומטי
שנכנסתי לדיכאון בגלל מלחמה
קשה זו וזה לא שהכנסתי עצמי
וא"כ מה הדרך לצאת מהדכאון
במצב קשה זה?

התשובה היא שקודם כל
ראשית הכל ותכלית הכל היא
ד"יש בורא עולם" "והוא מנהיג
לכל הברואים ועשה עושה
ויעשה לכל המעשים" וממילא
הכל מאיתו ית' "ואין רע יורד
מלמעלה והכל טוב רק מפני
שאינו מושג לכן נדמה לו רע"
ועיין ב"תניא" אגרת הקודש
אות י"א בארוכה דיבורים
נפלאים בענין האמונה

וממילא צריך לידע בידיעה
ובאמונה ברורה שכך עלה
ברצונו הפשוט וכך רצה
הקב"ה ואין להרהר אחר
מידותיו של הקב"ה שכולם
אמת לאמיתה

ואחרי אסון מירון אמרנו
והזדעזענו שנהרגו לא עלינו
מ"ה אנשים וטף טהורים ונקיים
וזה היה נקרא הפוגרום הכי

גדול שהיה בהסטוריה האחרונה ועכשיו הקב"ה הראה לנו אני המנהיג אני השולט אני המלך אני היוצר אני הבורא אם אני רוצה אפי' שחסמתם להם את המחילות הם יגיעו מלמעלה אם איזה טרקטור ויפרצו את הגדרות ויכנסו בהמוניהם כ-1300 מחבלים רשעים ויכו עד הרמה אנשים נשים וטף והכל כי כך רצה הקב"ה

ולמה ה' רצה ככה? לא שואלים שאין אנו מבינים בחשבונות שמים שהם "נסתרים דרכי ה'" כי מי שבאמת ירצה תשובה הקב"ה יגיד לו בא אלי בני יקירי למעלה לשמיים (שימות) ותקבל תשובות לכל השאלות שלך...

כמו שהיה סיפור בחיפה שחי שם אדם מבוגר מאוד ושניהיה בגיל 114... שאלוהו במה הארכת ימים? ואמר להם כיון שאף פעם לא היה לי שאלות על רבש"ע! כי ה' אומר מי שיש לו שאלות שיבוא אליו כנ"ל ויקבל מענה לכל שאלותיו וספקותיו

ואם אפ"ל כן משהו לענין שנתחזק בזה באמת שכל אחד ואחד מכלל ישראל צריך להחדיר לעצמו שהקב"ה מנהל אותנו ומשגיח עלינו כל שניה ושניה ואין אדם מזוי אצבעו מלמעלה אא"כ מכריזין עליו מלמעלה (חולין ז:)

והיה מי שאמר לי שבנאום ראש הממשלה על המלחמה הוא אמר שאנחנו ננצח אותכם ונכה אותכם עד הרמה וכ"ו והרי הוא שומר דת ולמה אתה לא אומר בתחילת דבריך שננצח "בעזרת ה' יתברך" הרי זה האמת ואיפה ה' פה בכל התמונה של המלחמה? ולמה רק בסוף בשולי דבריך אתה מזכיר את ה'? וזה מה שהתורה כותבת (דברים) "ואמרת בלבבך כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" שאם בן אדם חושב אני ואני ואני אז הקב"ה עושה אותו אפס כי "יש בורא עולם" והקב"ה הוא היש האמיתי שאם אפשר להגיד על דבר שהוא קיים זה הקב"ה שהוא נצחי ותמיד חי וקיים לנצח משא"כ אדם יסודו מעפר

ובסוף חוזר לעפר וניהיה עפר
ואפר

וגם צריך לדעת מה שכתוב
בתניא (פ"ו) ד"זה לעומת זה
עשה אלוקים" וא"כ ביום
שמחת תורה שהוא היום הכי
גדול בשנה (בבחינה שלו
כמוזבן) ותכלית הימים טובים
שלפניו לכך ביום זה יש צד
קדושה מאוד חזק וכולם רוקדים
ושמחים חזק עם התורה ולכן
ביום זה גם שולט כח הרע
במלחמה חזיתית ואולי לענ"ד
לכך המלחמה הנוראה הזו
דווקא ביום קדוש וגדול זה
שהוא שיא השיאים ברוחניות

וכל כך נהניתי לשמוע על אחד
מצדיקי אמת שבדור שהוא
הרב דב קוק שליט"א מטבריה
שאמר שמכיון שיש הרבה
פצועים והרוגים ובני ערובה
וחילי ישראל בחזית לכך אין
הקפות שניות כמנהג העולם
"ובמקום הקפות שניות עם
התורה עושים הקפות על
האדם בעצמו"

ולענ"ד התכוון לומר שיש סוג
של דינים על האדם וכל אחד
שיעשה עם עצמו חשבון נפש

מה לתקן ומה יתחזק באופן
אמיתי וכמובן שלא יעשה
בעצבות ומרה שחורה שא"כ
זה לא שווה כלום ורק במרירות
שהחילוק בין עצבות למרירות
שמרירות שאדם מתמרמר על
מעשיו גורמת לי לעשות משהו
עם עצמי ולהתחיל בהתחדשות
אבל עצבות לא מקדמת אותי
לשום מקום ורק מפילה אותי
לשאול תחתית

ונפעמתי והתרגשתי לשמוע
סיפור טרי שקרה בעקבות
האסון הנוכחי ומעשה שהיה כך
היה די ש אדם שהיה פעם חסיד
גור והיום הוא חילוני לגמרי
רח"ל ללא כיפה ולא מניח
תפילין וכו' והוא עובד
לפרנסתו בחנות "אושר עד"
שברח' שמגר בירושלים וביום
"אסרו חג" לפלא כל העובדים
והלקוחות בחנות הוא הגיע עם
כיפה וציצית ואמר לכולם
שהיום ב"ה הנחתי תפילין
אחרי המון זמן שלא הנחתי!!!
ושאלוהו מה יום מיומים
שפתאום השתנה לגמרי וחזר
לכור מחצבתו וענה בדמעות
שליש שהייתי במסיבה הידועה
בדרום רח"ל וראיתי אנשים

מכל הכיוונים מתים ופצועים וכו' וב"ה אני נשארתי לחיות מכל התופת והרי גם אני יכולתי למות בדיוק כמוהם וזה שנשארתי בחיים זה סימן שה' רוצה ממני משהו ולכך השתנתי לטובה

ואולי אפ"ל לענ"ד שה' עשה את כל הטבח "במסיבה בדרום" בשביל היהודי כזה ועוד כמה שיתחזקו ו"שבו מדרכם הרעה" כמו שהיה אצל יונה בן אמייתי שעשו עבירות חמורות והקב"ה רצה למחוק את כל העיר ואח"כ שראה ה' שעשו תשובה מחל להם כי "שבו מדרכם הרעה" שזה המטרה כנ"ל

ועתה נביא בסייעתא דשמיא עוד חיזוק עצום מפ' בראשית שהתורה כותבת שם בתחילת הפרשה "ויהי ערב ויהי בוקר יום ראשון" וכו' "ויהי ערב ויהי בוקר יום שני" וכו' וכן הלאה

וכאן יש לשאול מה בא זה ללמדנו

והיינו בשנקדים דידוע לכולם דיש מלחמה בארצנו הקדושה בבחי' "מלחמה לה' בעמלק

מדר דר" וזה מזכיר באיזו בחי' את ה"שואה" שנעקדו אז 6 מיליון יהודים הי"ד על קידוש ה' וכן הכא אנשים נשים וטף מתים ונפצעים ונשבים על עצם היותם יהודים ששייכים לכלל ישראל וב"ה שאין מתים במספר כהשוואה... וצריך להמשיך להתפלל הלאה ה"י

וכבר אמר לי אדם אחד דמה צריך להזדעזע מהמלחמה הרי רובם של המתים והפצועים והנשבים הם מאנשי ה"שמאל" שהם כל הזמן נגד כלל ישראל? , והשבתי לו ד"ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא" כיוון שיש לו נשמה שהיא חלק אלוה ממעל (כמובא ב"תניא" פ"ב) וא"כ הם יהודים בעצם ואת זה אף אחד לא יוכל להכחיש ולהתנגד לזה וגם אולי ואולי יתנוצץ להם ולאחינו התועים בכל מקום שהם הניצוץ האלוקי לשוב בתשובה שלימה

כמו שמאוד נפעמתי לשמוע שאנשים ונשים וטף החליטו לאור המצב להתחזק כל אחד במה שצריך שזה ממש מסירות נפש למסור את חשקנו רצוננו ונפשנו לבורא עולם כפשוטו

למשל שאשה התקשרה ל"בית חב"ד" באשקלון כדי שידריכו אותה איך מדליקין "נרות שבת" מכיוון שמימיה לא הדליקה "נרות שבת" ולאור המצב החליטה להתחזק בזה... וכן שממש אנשים חילקו אוכל לחיילים ולתושבי הדרום וכן שהקדימו את הישיבות ד"תורה מגנא ומצלא" (סוטה כא.) "ואין לנו שיור רק התורה הזאת" (בתפילת נעילה ביו"כ) ושיש ריבוי תורה בעולם מתעלה צד הקדושה ונחלש ביותר צד הטומאה והספרא אחרא

ואפשר להתחזק ביותר ממה שאמר איוב אחרי שאיבד את כל ממונו ורכושו ורק לבושו נשאר עליו ואח"כ הודיעו לו שמתו כל ילדיו ואח"כ נתגרד בכל גופו רח"ל ולפני שמת אמר "ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך" (איוב א,כא) היינו שבפסוק זה איוב מגלה לנו סוד גדול בענין אמונתו בה' וענוותנותו האמיתית וכך פירוש דבריו שה' נתן לי את כל המתנות היקרות האלה שהם הילדים הרכוש והבריאות וכשם שהוא נתן אותם כך הוא

יכול לקחת אותם בחזרה כי הוא הבעה"ב היחיד על הכל וממילא יכול לעשות מה שרוצה ולכן "יהי שם ה' מבורך" אין לי שאלות עליך דכשם שנתת כך לקחת כנ"ל וכולי אמיר תודה לך על המתנות אלו שנתת לי אותם עד עכשו

וזה כמו שילד קטן נכנס עם אביו לחנות אושר עד ופשוט מנדנד לאביו שרוצה את כל הממתקים שיש שם... ואביו אומר לו לא והבן שואל אותו למה ומשיב לו אביו ככה ה"ה וביתר שאת אם משהו שואל למה הקב"ה אומר לו ככה היינו אני החלטתי וכך יהיה לזוה מה שפירש הבעש"ט ש"ככה" יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו זה ר"ת כתר כל הכתרים והיינו שכך עלה ברצונו הפשוט ואין הרהורים אחר זה}

וזה המוסר השכל העצום שאנחנו צריכים ללמוד מאיוב שכשם שה' נתן לנו את הבריאות כך ה' לצערנו יכול גם להמית אנשים ולפצוע אותם בבחי' "אני אמית ואחיה" כי הוא הבעה"ב הוא היוצר

הוא העושה וכל מה שנותן לנו הם מתנות ולא חייב כלל לתת זאת לנו כנ"ל ועל כולנה "יהי שם ה' מבורך" שכולנו אסירי תקווה לה' על החיים שנתת לנו עד עכשו וכן מעכשו והלאה ועל עוד הרבה מתנות שה' נותן לנו באופן תמידי

וזה גם הסוד של ענווה כפי שמגדיר הקדושת לוי (לראש השנה) דאני וכל הכוחות שלי הכל של ה' ית' היינו כנ"ל שכל מה שאנו מקבלים מה' הכל זה מתנות והוא לא חייב לנו כלום וכשם שנותן כך יכול ליקח כנ"ל וא"כ מה לנו להתגאות למשל בעושר הרי מי שנתן לך את העושר בשניה אחת יכול ליטול זאת ממך כפי שכבר קראו כאלה סיפורים... וא"כ זה מהות הענווה שהכל זה ה' והכל זה מתנות כנ"ל

ועתה ניגש לפרשת בראשית ד"ויהי ערב ויהי בוקר" בא לומר דכידוע דערב הוא זמן של חשכות ונסיונות כמו במציאות שיש חושך ואנשים אז יושנים משא"כ בוקר זה זמן של אור והתחדשות כולם קמים ויוצאים לעבודה וזה אף זמן של בהירות

הדעת והמחשבה וממילא התורה באה לומר שכשמגיעים למצב של "ויהי ערב" כמו עכשו מצב של נסיונות ומלחמה אז אל לנו להתיאש כי ויהי בוקר עוד מעט כבר יהיה בוקר ובהירות הדעת ויגמר הנסיון כי הכל מאיתנו ית' ומי שנתן את המלחמה או כל נסיון אחר הוא יקח אותה בחזרה מתי שיהליט ואל לנו לדאוג רק לעשות את כל ההשתדלות שאנחנו יכולים ולקוות ולהתפלל לה' שיוציאנו מאפילה לאורה ויביא לנו את משיח צדקנו שבמהרה יבוא ויגאלנו ויבנה לנו את בהמ"ק במהרה אכי"ר

סיכומו של ענין במה עלינו להתחזק ולהתעלות?

א. באמונה ובטחון היינו כנ"ל שהכל זה הקב"ה והוא משגיח ומנהל את העולם בכל רגע ורגע ומשגיח בכל פרט ופרט "ומאיתו לא תצא הרעה" ורק פשוט אנחנו לא מבינים חשבונות שמים שאין לנו מושג בהם "כי לא מחשובתי

מחשבותיכם" ומי שרוצה להבין ה' מביא אותו למעלה...

וכן לדעת כנ"ל ש"זה לעומת זה עשה אלוקים" ובגלל שיש צד חזק ביום שמחת תורה של קדושה שזה היא השיאים כנ"ל על כן יש צד קליפה מאוד חזק ולכך הם הגיעו דווקא ביום זה

ב. שכל אחד כנ"ל יעשה חשבון נפש עם עצמו כמה עליו להתחזק ולהתעלות כנ"ל

ג. הקב"ה אומר אל תסתכל רק על החיצוניות שבכל דבר אלא תסתכל קצת גם על הפנימיות היינו אל תסתכל כמו כל העולם איך פרצו את המחסום? למה לא היה צבא? תסתכל על הפנימיות שהקב"ה החליט שיפרצו ויכנסו כזה הרבה וכמו שבחנוכה קומץ קמח של חשמונאים הכריע את כל היוונים ה' גם יכול לעשות הפוך לצערנו... וא"כ ה' דורש מאיתנו תסתכלו גם על הפנימיות "נשמה שנתתי בך החיה" הבאתי לך נשמה שהיא חלק ממני אנא ממך בני יקירי ואוהבי "בני בכורי ישראל" תתעסק איתה תקשיב לה היינו

תלמד ותתפלל ותעשה מצוות ומעשים טובים במטרה לידבק בה' באמת ולעובדו בלבב שלם ותעזוב את חלק הרע ויקוים בך "ושב ורפא לו" וזה לדעתי הדרישה הכי הגיונית לענ"ד שהקב"ה דורש מאיתנו תיהיו איתי ולא יחסר לכם כלום כמו שכתוב "כי אלוקים עמך לא חסרת דבר"

ד. וגם עצה טובה כמו שכתוב בזוה"ק "מגו חשוכא נפק נהורא" היינו שמתוך החושך יוצא אור פי' שגם במצב כזה של חושך יש הרבה נקודות של אור שאפשר למצוא בהם קודם כל שכל אחד יחשוב על עצמו שהקב"ה השאירו בחיים ולא מת כמו 350 איש שכבר נהרגו ה"י וא"כ שנשאר בחיים צריך כ"כ להודות לה' מכל הלב באמת וכן שיש כמה וכמה סיפורים של אנשים שניצלו מפגזים או מפגיעה ישירה ברכב של משהו והתחבא וניצל או בבית היה פגיעה ישירה בבית ובדיוק הם היו באיזור אחר בבית וא"כ זה מראה על גודל אהבת ה' אותנו שלפני ואחרי הכל "אהבתי אתכם

לפרטים: שלמה דייטש

0533126464

sh0533126464@gmail.com

אמר ה' " וא"כ למה אנו
צריכים להסתכל רק על
הדברים המזעזעים שהם
ההרוגים והפצועים הרי יש צד
שני למטבע ובו נתמקד
בנקודות הטובות והאור
שבקצה המלחמה
ונסכם בקיצור החיזוקים:

א. לדעת שאת הכל עשה
ועושה ויעשה הקב"ה ד"יש
בורא עולם" דהכל ממנו

ב. כל אחד שיעשה חשבון נפש
מה פגם ומה יתקן בתשובה
שלימה באמת

ג. להסתכל על הנשמה ולעבוד
איתה במטרה להידבק בה'

ד. להסתכל גם על האור שיש
בקצה המלחמה ולהתמקד
בטוב כי באמת הכל טוב רק
אנחנו לא זוכים לראות אותו
(עיי' באריכות ב"תניא" חלק
אגרת הקודש אות יא)

ויהי רצון ש"בלע המוות לנצח
ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל
פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל
הארץ כי ה' דיבר"